

Persconferentie sector Schippersinternaten – 10 september 2007.

Bijdrage van Sjak Klein, voorzitter Vereniging Landelijk Ouderencontact voor de Trekkende Beroepsbevolking (LOVT)

Als voorzitter van een vereniging die niet dagelijks in het nieuws komt – de LOVT – vind ik het vandaag nodig ook namens de ouders van de kinderen in de internaten voor schippers- en kermisjeugd extra hard aan de bel te trekken bij de overheid en de politiek.

Duidelijk is dat we ons als ouders via de LOVT niet direct met de onderhandelingen kunnen bemoeien over de arbeidsvoorwaarden. Dat is en blijft een zaak van de sociale partners. Maar als de kwaliteit in de 18 internaten verspreid over heel Nederland zienderogen achteruit gaat, dan zijn we aan onze kinderen die in de internaten wonen verplicht in actie te komen.

We vinden het onacceptabel dat de overheid en de politiek de schippersinternaten in het vergeetboek hebben geplaatst. Als ouders merken we dat steeds meer activiteiten niet meer kunnen plaatsvinden omdat er geen personeel beschikbaar is voor de begeleiding van de kinderen. En als zaken als het bezoeken van een sportclub of vereniging wel doorgaan vindt begeleiding vaak plaats in de vrije tijd of onder toezicht van een stagiaire. We zijn blij met loyaal personeel, maar hier worden naar onze mening grenzen overschreden van wat je van mensen mag verwachten.

Het is bijna onmogelijk geworden om de touwtjes aan elkaar te knopen, omdat de huidige financiële middelen van de overheid voor de schippersinternaten volstrekt beneden de maat zijn. Klachten van onze leden over een gebrek aan kwaliteit en onvoldoende mogelijkheden om de kinderen tot ontplooiing te laten komen leiden tot grote frustraties onder de medewerkers. En ik stel vast dat ook zij het beste voor hebben met onze kinderen.

De wal gaat het schip keren. Door overbelasting haken medewerkers af. De sector verliest jammer genoeg steeds meer buitengewoon gemotiveerde personeelsleden die ook aan ouders zwaar teleurgesteld te kennen geven dat ze op zoek gaan naar een andere baan.

Als oudervereniging zijn we uitermate bezorgd over deze ontwikkelingen. Varend en trekkend door Europa piekeren we over de situatie dat onze kinderen in de internaten onvoldoende tot hun recht komen. Als ouders willen we zekerheid hebben over een goede opvang, huisvesting en begeleiding voor onze kinderen. Die zekerheid is hard aan het afbrokkelen. En dat stemt ons als schippers en kermisexploitanten bitter.

Thuis blijven is onmogelijk. Er moet brood op de plank zijn! In dit kader is het geen schande erop te wijzen dat we als schippers een wezenlijk aandeel hebben in de economie. De Nederlandse binnenvaartvloot bestaat uit ruim 5.000 vrachtschepen die werk bieden aan circa 15.000 personen, inclusief de schippers/eigenaren. In 2004 was de omzet 1.5 miljard euro. Het gaat redelijk goed met onze branche en de capaciteit van de vloot groeit nog steeds. De aantrekkende economie zorgt voor meer goederenstromen en daardoor voor meer ladingaanbod. Vergeet niet dat meer dan 40% van alle containers over het water worden vervoerd en die willen we er toch niet op de weg bij, dan komen we helemaal niet meer uit de file. Van belang dus voor heel Nederland dat de vruchten mee plukt van ons werk.

Het zou te gek zijn als we door kwaliteitsproblemen op de internaten ons werk niet meer zouden kunnen doen. We moeten het vertrouwen krijgen dat het goed zit met onze kinderen. De overheid en de politiek moeten gewoon voldoende geld uittrekken om de schippersinternaten een gezond financieel perspectief te bieden. Een perspectief dat vertrouwen geeft voor de komende jaren.

Conclusie: als ouders steunen we de acties van de werkgevers en de werknemersorganisaties voor verbetering van de kwaliteit en goede arbeidsvoorwaarden voor de werknemers. Onze kinderen, onze toekomst zijn dit volop waard!